

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Zinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

LIST
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo

Stane četrtletno: K 8000.—

Za Jugoslavijo
četrtletno: 25 Din.

Posamezna številka 800 kron

Leto III.

Dunaj, 5. decembra 1923.

Št. 49.

Malo razmišljanja.

Odkod nam pride naj uspeh,
ko eden zida, drugi podira?

Jos. Stritar, Drobiž.

Vem, da poznate tisto zgodenco o očetu in sedmih sinovih, ki so se večkrat med seboj prepirali in zato tudi zanemarjali svoja dela. Zato jih nekega dne pokliče starček k sebi, pokaže jim sedem trdo zvezanih palic, rekoč: „Kakor nihče izmed vas ne more prelomiti tega snopiča, vas tudi noben sovražnik ne bo premagal, dokler boste ostali med seboj složni. Gorje pa vam, ako zapadate neslogi. Zgodilo se vam bo, kakor tem le palicam, ki jih posamezne prelomim z lahkoto celo jaz slabotni sterček.“

Čemu začenjani s to zgodenco? Zato, dragi čitatelji, ker hočem opozoriti na pogubni upliv nesloge, ki je žal tudi pri nas Slovencih vzrok marsikaterega neuspeha. Pretekle volitve so nas o tem prepričale. Saj so prihajala čisto poročila, da so bili osebni spori med Slovenci ali slučajno nesoglasje s strankinimi zaupniki povod, da se je izgubil marsikateri naš glas. Nasprotniki so znali kajpada vsako najmanjšo stvar spretno izrabiti proti nam. Storili so vse, kar je le moglo škodovati naši stranki. Taki slučaji, ki niso ostali osamljeni, nam pričajo, da je med nami Slovenci čut skupnosti in narodne samozvesti še vse premalo razvit in da se pustimo od Nemcev vsakor preveč vplivati in strahovati. Zlasti nekatere občine v bivšem plebiscitnem ozemlju imajo zaznamovati na ta račun občutnejše izgube. Ako pa iščemo vzrokov, pridemo do prepričanja, da izvira vso zlo iz iste hlapčevske nature in pasje ponižnosti, ki ji je zapadel velik del slovenskega naroda na Koroškem po večstoletnem raznarodovanju in nasilju nemških sosedov. V največji meri so to sadovi takomenovanih „utrakvističnih“ a v resnici nemških šol, ki so se izkazale kot najboljšo sredstvo za germanizacijo koroških Slovencev. Saj ni še dolgo temu, kar se je izrazil neki vsenemški učitelj zelo samozavestno: „Da ne bi imeli na Koroškem že od vsega začetka utrakvistične šole, bi plebiscita nikdar ne dobili“. In to pove vse!

Poglejmo pa, kako vse drugače si znajo pomagati Nemci, kako nacionalni in samozavestni so vkljub strahovitemu porazu in polomu nekdanj tako mogočnih cesarstev. In to ne morda samo doma v lastni državi, marveč tudi povsod drugod, kjer živijo v manjšini. Nemec pač ostane Nemec in najsi bo potem kmet, delavec, obrtnik, uradnik ali sluga, stanujoč v Nemčiji, Brasiliji, Sibiriji ali v afrikanjskih kolonijah, to je vseeno. Tako je tudi pri Italijanih, Francozih in drugih narodih. Kakšna razlika med nami in njimi! Nemci v Jugoslaviji so si priborili pri zadnjih volitvah osem državnih poslancev, ki igrajo v beograjskem parlamentu prav važno vlogo. To je uspeh nacionalne samozvesti in složnega nastopa. Primerne tej samozvesti so tudi zahteve nemških poslancev, ki se z našimi zelo skromnimi ne dajo primerjati. Kajti Nemci v Jugoslaviji zahtevajo za svoje rojake — ne morda ljudske šole, ki jih že povsod imajo, marveč — nemške gimnazije, dočim Slovenci na Koroškem niti do borih par ljudskih šol nismo prišli. V tem leži sistem; to je tista predvojna nemška samovoljnost, ki sovraži vse, kar ni nemškega in preganja vsakogar, ki se ne ukloni njeni sili. Ne upoštevali nas in ne mirovno pogodbo. In temu režimu se moramo postaviti Slovenci v bran z dobro politično organizacijo, osredotočiti v naših društvih več gospodarskega in kulturnega dela, gojiti več nacionalne samozvesti in vzajemnosti. To je eno, česar nam treba za bodoče.

V drugo pa bi rekel, da se mora vzdržati v stranki tudi neka disciplina nek red, ki je potreben vsaki družbi. Nikakor ne more biti v interesu naše stvari, ako se nepremišljeno in vsled nepoznavanja razmer napada osebe, ki jim je občni zbor poveril društvene posle. Treba je upoštevati, da pri današnjih razdrapanih razmerah prav ni lahka stvar delati čudežev. Saj se itak že vsakdo brani prevzeti odgovornega mesta. Ako pa se bo prepuščalo še nadalje list in kritiko o delovanju društvenega odbora „preprostim kmetskim fantom“ in še nezkušenim mladim rokam — potem pa res utegnemo priti s „temelji za bodočnost naše stranke“ tako daleč, da bodo postala „neumorna raziskavanja vzrokov našega prepočasnega napredovanja na Koroškem“ brezpredmetna.

na. Nekoliko več resnobe in razumevanja stvari bi se pač smelo pričakovati tudi s te strani. Vsaj vedeti bi se moralo, da spadajo „sklepi“ o notranji organizaciji stranke edinole pred občni zbor ozir. pred zbor zaupnikov, kjer ima vsakdo pravico prizadete obtoževati le-ti pa možnost se zagovarjati. Tako je navada povsod drugod in tudi pri nas bi ne smelo drugače biti.

Po tem razmišljanju pridemo torej do zaključka, da bodi zasnovano naše bodoče delo po sledečih načelih:

1. Treba pravilnega razumevanja našega sedanjega položaja.

2. Vse bolj odločnega a prevdarnega nastopa na zunan v obrambo naših narodnih, kulturnih in gospodarskih potreb na podlagi ustave in mirovne pogodbe.

3. Več programatičnega dela in vzajemnosti na znotraj, ki so nujen predpogoj vsakemu uspehu.

To je, na kar sem hotel opozoriti.

Pripomba uredništva: Članek, na katerega se današnji uvodnik sklicuje, je prišel v list v odsotnosti rednega urednika.

Izredni občni zbor političnega in gospodarskega društva.

V jutru dne 22. nov. je že globoko ležal sneg in sivi oblaki so še vedno naprej sipali novega. Ob takem vremenu so se podali na pot člani političnega društva. Prišli so celo iz Ziljske doline — iz Brde! — iz Plajberka, iz Sel, iz Šmarjete, iz Gorenč itd. Živa zavest, da na njihovih ramah sloni usoda političnega društva in stranke sploh, in globoka ljubezen do svojega naroda jih je pripeljala v Celovec. Polni sta bile obe sobi. Dokler ho v našem narodu tako zanimanje za politična vprašanja, da se tudi najoddaljenejši ne ustrašijo nobenega vremena, trenutni pretresljaji stranki ne bodo škodovali, ampak delovne sile le še bolj pomnožili, člane strni v še ožjo zvezo med seboj: politično društvo bo moglo napredovati ter se bojevati do zaželenih uspehov. To je jasno pokazal ta izredni občni zbor.

G. predsednik Kajger otvori občni zbor s pozdravom, v katerem pove vzrok, da je občni

PODLISTEK

„Miklova Zala“ v Št. Janžu.

Miklova Zala — kako krasne ime! Vsak kdor to ime pozna, se ob spominu nanj razveseli. In kako bi se tudi ne? Ona je junakinja, ki vse udarce, katere ji naloži življenje, stano vitno prenaša. Ona se mora takoj po svatbi ločiti od svojega tako ljubljenega moža, kateri gre braniti svojo domačo zemljo, prelepi Rož, proti turškemu navalu. Prostovoljno se poda v ujetništvo, samo da reši svojega dragega Mirka iz turške sužnosti.

Kljub temu, da jo zaradi svojega junaštva občudujemo, se nam na drugi strani smili in pomilovanja vredna je, ko tako slepo veruje v prijateljstvo tuike Almire, katera se ne sramuje še tako nesramnih sredstev, celo izdajstva ne — samo da bi dobila Mirka za moža. Četudi jo od začetka spremlja sreča, da mora

Zala zaradi nje celih sedem let vzdihovati v turškem haremu, vendar ji v zadnjem trenutku sreča odpove in udarec je še tem hujši. V odločilnem trenutku, ko sta Almira in Mirko že na poti v cerkev k poroki, pride Zala iz turške sužnosti s pomočjo svojega strica Marka nazaj domov in Mirko, ki je celih sedem let čakal na njo, jo v blaženi sreči in v največjem veselju pritisne na svoje prsi. Almira pa žalostno konča svoje sramotno življenje.

Zaradi svoje lepe vsebine in ker se tudi zgodovinska povest vrši na Koroškem v šentjakovski okolici, je bila ta igra že tolikokrat uprizorjena in pri vsaki novi uprizoritvi jo gre ljudstvo z navdušenjem gledat.

Letos so jo samo v Št. Jakobu devetkrat uprizorili in vselej je bila dvorana polna.

Marsikdo si je mislil, da bo vsaka nova uprizoritev brez gledalcev. Toda ravno nasprotno. En mesec navrh so jo igrali v Št. Janžu in skoro z istim uspehom.

Tišlerjeva Katica je bila kakor nalašč za

Miklovo Zalo. Poleg njene krasne zunanosti jo diči blago in krotko, a v sili tudi junaško srce. Ponosna je tudi lahko na svojega ženina, ki zna dekleta ljubiti in tudi za nos voditi, toda kadar je treba, postavi tudi svojega moža. In Gašnerjeva Anica kot Almira, to vročerkvno dekle s črnimi očmi in temnimi lasmi, je izvrstno pokazala, kako zna ljubiti, še bolje pa, kako se zna maščevati. Turki so napravili s svojim energičnim nastopom jako dober vtis posebno pa je imponiral Iskender beg. Tudi manjše vloge so se dobro rešile, tako, da so se gledalci z velikim zadovoljstvom vračali domov. Vsa čast pa režiserju, g. Lapušu, ki je celo igro tako spretno aranžiral in se ni zbal nobenega truda, samo da bi igra dobro uspela.

Srčna hvala šentjanškim igralcem in igralkam, ki so nam v tem letu pripravili toliko prijetnih uric in upamo, da nam bodo tudi prihodnje leto nudili mnogo zanimivega in koristnega ter tako krepili našo narodno zavest. Bog jih živi!

P—p—k.

zbor bil sklican na zahtevo zaupnikov pred volitvami, naznani odstop starega odbora z današnjim dnem in poda besedo predpovedniku, da poroča o dogodkih in delovanju odbora tik pred volitvami.

Uvodoma omenja podpredsednik težko stališče odbora, da nima ljudi na razpolago, ki bi se vsaj ob važnih časih, kakor ob volitvah, mogli posvetiti izključno le delu za volitve, vsled tega da je pač razumljivo, da se je odboru pripetila neljuba nesreča, da je pravočasno vloženi kandidatni listi za državni zbor pač priložili potrebnih 100 podpisov, a listi za deželni zbor samo 50. Kakor hitro se je odbor zavedel pogoška, je še pred pretekom 20 ur namesto manjkajočih 49 podpisov vložil nad 120 novih podpisov in s tem napako popravil. V volilni komisiji zastopane stranke so začeloma kazale dobro voljo na kandidatno listo za dež. zbor kljub napaki potrditi in so se v tem smislu tudi izjavile, a v odločilni seji so pod pretvezo strahu pred novimi volitvami, v resnici pa na pritisk nemčurjev iz bivše cone A, našo listo zavrgle, tako da bi Slovenci mogli samo za državni zbor voliti, za deželni pa ne. Kar drugi dan navrh, v nedeljo 14. okt., so že agitirali tako Einheitslista, kakor socijalni demokratje z neresnico, da Slovenci sploh ne bomo volili. S tem so nam veliko škodovali, ker je mnogo naših ljudi ostalo doma. Nemške stranke so si pa stvar vendar le premislile in so v torek 17. okt. prvotni sklep preklicale in naše kandidate za deželni zbor potrdile. S tem je bila zadeva poravnana v naš prilog. Tik pred volitvami se je zapazilo, da je precejšen del naših glasovnic bil za nekaj milimetrov večji, kakor predpisuje zakon. Tudi to se je poravnalo s tem, da se je med vsemi strankami, ki tudi niso bile popolnoma gotove glede listkov, dosegel sporazum, da se glasovnice zavoljo majhnih pogoškov v velikosti ne bodo zavračevale. Ta sporazum se je brzojavno naznanil vsem volilnim komisijam. Kljub temu je Heimatdienst, kojega načelnik je naš sedanji deželni glavar, še na dan volitev izdal in potem posebnih kurirjev razposlal okrogličnic, da naj volilne komisije listke naše stranke zavračajo. S tem je Heimatdienst skušal vplivati na volilne komisije, ko so te že uradovale. In res smo pri par volilnih komisijah videli smešne prizore, kako so člani bili oboroženi z merili. Kljub temu zahrbtnemu napadu nismo zgubili nobenega sicer veljavnega glasu. Ako se upošteva vse to in se še pomisli, da so ponekod še na dan volitev nasprotne stranke agitirale s tem, da Slovenci ne smemo voliti, potem je dejstvo, da smo dosegli le en glas manj kakor za l. 1921., za nas posebno važnosti, ker kaže, kako značajni in neomahljivi so naši volilci. Zato podpredsednik v imenu odbora vsem zaupnikom in volilcem izreče toplo zahvalo za neumorno delovanje in neustrašeno zadržanje. Ker pa odbor priznava svoje pogoške, zato si želi, da imajo člani z naprej proste roke, in je odstopil, zato naj se za čas do prihodnjega rednega občnega zbora izvoli nov odbor.

Po poročilih je sledil kratek razgovor, v katerem se je staremu odboru na predlog g. Rutarja izrekla enoglasno zaupnica.

Pri sledečih volitvah je bil po listkih izvoljen z ogromno večino za predsednika g. dr. Petek, ki je takoj prevzel predsedstvo in se zahvalil za zaupanje, izrekel zahvalo dosedanjemu predsedniku za ves veliki trud v najhujši dobi koroških Slovencev in povdarjal, da hoče zvest načelom in ciljem pol. in gosp. društva bojevati se za pravice koroških Slovencev, delovati za pametno vzgojo naše mladine na podlagi materinega jezika, da se povsod verski pouk vrši v materinem jeziku, kakor predpisuje katoliška cerkev. Vse sile hoče napeti, da se slov. ljudstvo gospodarsko utrdi in dvigne; zato pa je treba vstrajnega dela in prosi vse Slovence za pridno sodelovanje.

V odbor so se volili zastopniki raznih krajev in sicer gg. Kraiger iz Štebna, Warmut iz Brde, Aichholzer iz Loč, Schüttelkopf iz Lipe, Gröblacher iz Vernberga, Vertič iz Borovelj, Stare iz Hodiš, Ogris iz Bilčovsa in Vintar iz Šmihela; namestnikom gg. Potočnik iz Pliberka, Lapuš iz Št. Janža in Kriegl iz Ziljske doline.

Nato se je vršil važen razgovor o smernicah za bližnjo bodočnost in sprejele sledeče resolucije:

1. Ugotavljamo z največjim ogorčenjem, da po treh letih po plebiscitu še vedno niso bile rešene naše upravičene zahteve, zlasti glede šol, sprejema slovenskih duhovnikov, učiteljev in nastavljenec, ki so bili po plebiscitu odklonjeni.

2. Protestiramo proti preganjanju in zapostavljanju Slovencev s strani koroških oblasti.

3. Protestiramo proti vmešavanju Heimatdienta in oboroženih formacij v uradne posle.

4. Protestiramo iznova proti krivici, da se je na slovenskih farah nastavilo nemške, slovensčine nezmožne duhovnike; protestiramo slovesno proti zapostavljanju slovenskih duhovnikov, katere se naravnost izključuje od pastirovanja med slovenskim ljudstvom. Zahtevamo, da se ta krivica popravi in da se da slovenskemu ljudstvu domače slovenske duhovnike.

5. Izrekamo gg. poslancema popolno zaupanje ter njiju prosimo, da nastopita upoštevajoč političen položaj z vso odločnostjo za pravice slovenske manjšine na Koroškem.

Pri prvi seji novega odbora se je odbor sestavil sledeče: 1. podpredsednik g. Warmut, 2. podpredsednik g. Ogris, tajnik g. Stare, blagajnik g. Aichholzer, ostali gg. odborniki.

Občni zbor je pokazal, da smo si koroški Slovenci v načelih in ciljih zvesti starim preiskusenim načelom in ciljem, ukoreninjenim v pravicah, ki jih ima vsak narod na svoji zemlji.

POLITIČNI PREGLED

Avstrija.

Komaj je končana nevarnost generalnega štrajka industrijskih nastavljenec in je po posredovanju prelata dr. Seipela dosežen sporazum med industrijalci in nastavljenici, že so nova pogajanja v teku, ki spravlja naše vlado v nemalo zadrego. Zvezni nastavljenici zahtevajo zvišanje plač in se bodo z državno finančno komisijo pogajali glede teh zahtev.

Zvezni komisar dr. Zimmermann se je odpeljal v Pariz, da poroča Društvu narodov o napredovanju sanacije v Avstriji.

Jugoslavija.

V Belgradu se bo vršila pričetkom januarja konferenca male antante. Konference se misli udeležiti tudi Poljska. Na konferenci se bodo posvetovali delegatje o bodoči politiki male antante napram Madžarski, Bolgariji in Nemčiji. Madžarska želi kakor prej Avstrija kredite od Društva narodov. Od male antante predvsem od Češkoslovaške bo odvisno, ali se bode Madžarski ugodilo ali ne.

Nemčija.

Po odhodu Stresemanna je Nemčija v večnih krizah. Kanclerji neprenehoma sledijo drug drugemu, ekstremne stranke se borijo med seboj za prevlado, v škodo nemške republike, ki ne najde železne roke, ki bi napravila konec brezupnemu stanju. Za Stresemannom sta sledila Kardoff in Jarres, za njima konservativec Stegerwald. Ta je ustvaril koalicijski kabinet meščanskih strank, toda položaja ni rešil. Za njim je prišel kancler Albert, takoj drugi dan navrh kancler Marks. Toda tudi ta mož je v nevarnosti, da pade in država bo v novi krizi. Marks hoče vladati na podlagi pooblastilnega zakona brez državnega zbora, čemur se protivijo socialdemokrati. Vladne stranke so prešle, da bi ta pooblastilni zakon z dvetretinsko večino dosegle. Zato bo bržkone Marksove vlade kmalu konec. Druginja v Nemčiji malo ponehava, vendar so nekatere cene še precej višje od svetovno-tržnih cen. — Vojaški diktator Seekt je razpustil ekstremne stranke, grozi tudi z izgonom ruskih komunistov iz Nemčije, ker vpliv ruskega rublja ojača boljše-
viško idejo v Nemčiji.

Kjedomjemoj? V slovenskem Korotanu!

Josip Stritar †. V nedeljo 25. nov. zvečer je umrl v Rogaški Slatini pesnik in pisatelj Josip Stritar. Njegovo ogromno delo in zasluge za slovensko slovstvo so splošno znane med Slovenci. Tudi med najpreprostejšim ljudstvom je znan Stritar zlasti po mladinskih knjigah Mohorjeve družbe „Pod lipo“, „Zimski večeri“ in „Lešniki“. Josip Stritar, s pesniškim imenom Boris Miran, se je rodil 6. marca 1836 v Podsmreki pri Velikih Laščah na Dolenjskem. Bil je ožji rojak Trubarja in Levstika. Svetovno vojno in prva pogojna leta je preživel v Aspangu pri Dunaju v veliki bedi. Zato so ga rojaki spravili v domovino. Naselil se je v Rogaški Slatini, toda slabotnemu starčku ni bilo več dano dolgo življenje v domovini. Pred nekaj dnevi je obolel na pljučnici, kateri je podlegel. Njegovo truplo se je prepeljalo v Ljubljano, kjer se je izvršil slovesen pogreb. Bodi velikemu možu ohranjen časten spomin!

MI IN ONI

Kje bomo jemali? Komaj so minule volitve, pa so začeli ravbat naše „haržate“. Podražili so prav občutno tobak, poštnino, brzojav, telefon in o Novem letu pa pride na vrsto tudi železnica. Pač zlati časi, posebno za nas Slovence, ki smo deležni vseh teh „zvišanih“ dobrot, zraven pa zaman čakamo, da bi nam dali enkrat to, kar so nam obljubili in nam postavljeno pripada.

400 Kč so nahrali nemški učitelji v Pragi za „Schulverein“ na Dunaju. Kakšen hrup bi zagnali naši nasprotniki, če bi slov. koroški učitelji, ki so morali zbežati pred heimatdienstlarsko druhaljo s trebuhom za kruhom v Jugoslavijo, poslali „Slov. šolskemu društvu za Koroško“ — le samo en Dinar.

„Värntner Tagblatt“, glasilo koroških krščanskih socialcev, ki živi z „Proč od Rimovci“ v divjem zakonu, zadnji čas kaj rad napada našo stranko. Svetujemo mu, naj bo v bodoče bolj krščanski pa malo manj „grossdeutsch“.

DOMAČE NOVICE

Bekštanj. (Razno.) Tukajšnja uprava L. Wittgensteinovega veleposestva (prej fidejkomis Ditrichstein), je začela zopet prav strogo postopati proti našim kmetom, odkar je prišel za oskrbnika neki Meindlhuber. Skoraj se dozdeva, da se vračajo stari časi. Ni še dolgo temu, odkar je bilo kaznovanih več posestnikov vsled ovadbe oskrbnikove, ker je njihova živina zašla mimogrede v veleposestnikove gozdne nasade, ne da bi povzročila škode. Sedaj pa se delajo kmetom težkoče radi nove ceste, ki je bila napravljena med vojno od Starega grada do Rrezovca. Domačini tej cestni zgradbi niso nasprotovali, kljub temu, da je bila izpeljana tudi po zemljiščih, ki niso last veleposestva. Mislijo in pričakovali se je, da bo uprava prišla kmetom nasproti in jim ne bo branila posluževati se te poti. Ali novi gospod oskrbnik je drugega mnenja in pošilja sedaj račune za vožnjo po cesti tudi takim, ki so poznali sedanjo Wittgensteinovo upravo oziroma sosedstvo samo z dobre strani. Sploh prihaja zadnji čas glede postopanja novega oskrbnika več pritožb. Ti ljudje, kakor je videti, ne poznajo sosedstva in ne socialne pravičnosti, ki daje tudi revnemu človeku pravico do eksistence. Tako pa zahteva uprava od najemnikov, skoz in skoz ubogih kočarjev, naravnost neverjetno visoko najemnino in ako je ne morejo plačati, se jim grozi s tožbo. Mogli bi navesti več slučajev trdega postopanja proti domačinom in težkoče, ki se jim delajo s te strani. Ako treba, bomo o tem še govorili. Sliši se, da je g. Wittgenstein blag in dober mož; tedaj mu priporočamo, da obrača več pozornosti svoji upravi na Koroškem, zlasti pa tudi, da ukroti svojega oskrbnika v Bekštanju. Nadučiteljemna trirazredni ljudski šoli v Maloščah je bil imenovan g. Forster, ki je nastopil svojo službo sredi m. m. Nadejamo se, da se bo z njegovim prihodom na šoli marsikaj zboljšalo, da bo dober vzgojitelj in učitelj naše mladine ter nam vsem pravičen. S tega stališča ga tudi mi pozdravljamo.

Borovlje. Boroveljska davkarija bi morala biti po postavi „abbavana“, pa je še vedno tukaj. Slovenci je ne rabimo. Davke pošiljamo po pošti. Ker pa si je „Heimatdienst“ utepel v glavo, da davkarija pomaga ponemčevati, so ziezle vse oblasti pod klop in vzdržujejo nepotrebni „Steueramt“. Menda je ves „Abbau“ le farbarija.

Št. Vid v Podjuni. (Potres.) V sredo 28. nov. zjutraj ob 7. uri 10 minut smo čutili močan potresni sunek, ki je trajal okrog 10 sekund. Treslaji so bili tako silni, da so zaspanci bežali iz strahu iz postelj in klicali na pomoč. Šklepetale so šipe v oknah, migale podobne na stenah in ropotala vrata. Stare babnice že prorokujejo, da bo vsled tega prihodnje leto dobra letina. — Pripomba uredništva: Potres se je čutil po celem Koroškem ter se domneva, da je ležalo ognjišče potresa na Koroškem.

Sele. Naši vremenski preroki so trdili, da bomo imeli letos dve zimi in kakor se zdi, so imeli prav. Tretji feđen novembra je padlo snega precej čez koleno, mraz je pritisnil, vozniški so že pripravljali sani. Pa se je začel čez Košuto valiti močen jug (ni čuda, saj imamo v Selah dva Juga, zvrhnjega in spodnjega) in nas kropiti z dežjem, da je sneg ginil, vode pa čez in čez preveč. Na Št. Andrejevo nas je pozdravilo kopno vigredno jutro, in tako se je dogodilo, da smo imeli gorjanci lepo kopno, spodaj v dolini pa je ležal še sneg! Čuden slučaj! Prevelika voda je naredila precej škode na potih, zasula je na par mestih novo cesto, Husova mlaka je narasla v celo jezero. Vzhodno od cerkve se je vsled mokrote utrgal del hriba in velik plaz zemlje s štori in drevesi vred je zdrčal dol na Husov travnik do „turškega križa“. Križ je le nekoliko poškodovan, škoda v gozdu pa je velika. Letos je viharja jesen, da ljudje pomnijo le malo takih.

Gradec. Z vso skromnostjo smo graški Slovenci praznovali 1. decembra „Tugomirovo“, t. j. praznik umrlih Jugoslovanov. V ta namen se je že zjutraj ob 7. uri čitala v frančiškanski cerkvi črna maša za grofa Jana Erazma Tatenbacha, ki je bil tukaj 1. decembra 1671. vsled znane zarote Zrinskega obglavljen na dvorcu deželne hiše.

Rikarja vas. (Regulacija Bele.) Reka Bela, nekdanj zelo pohlevna, stopi sedaj ob vsakem večjem nalive čez bregove, poplavlja in uničuje log, travnike in njive, odnaša ogromne plasti zemlje in pogosto menjava svojo strugo. Odnaha kratko vse, kar ji je napoti. Razume se, da imajo vsled tega mejači ogromno škodo. Zato se ni čuditi, da je postalo predmet vsakdanjega pogovora vprašanje regulacije. Ker se je oglasilo le nekaj posestnikov, se misli regulirati Bela le lokalno, t. j. deli, ki so last dotičnih posestnikov, ali kdor pozna „kaprice“ Bele, ve, da je to nesmisel. Ali se regulira od Miklavca do izliva v Dravo ali pa nič. V slučaju nalivov si naredi lahko drugo strugo in regulirani deli bodo stali na suhem in se smejali mimoidočim v obraz. V interesu vseh posestnikov, ki mejijo na Belo, je, da se končno reguliranje struga. Zato je potrebno, da se oglase vsi mejači in prispevajo onih 10%, ki pripadejo na nje; 90% bodo krile razne subvencije. Seveda prevzamejo velika bremena tudi mejači, ker se morajo obvezati, da bodo poškodbe popravljali sami na lastne stroške. To je ono, pred čemur se mejači upravičeno bojé. Nova struga bo šla tedaj več ali manj po mejniki, da bo treba velik del struge popolnoma nanovo izkopati, kar bo zahtevalo seve težke milijone. Vendar bo treba regulacijo enkrat vzeti resno v pretres, ako hočemo preprečiti nadaljne poplave.

Marija na Zili. (Razno.) Družino g. Martinšiča, tesarskega mojstra v Droboljah, je zadel hud udarec. V soboto 3. nov. se je ponesrečil sin. Ko je oblačil jopič, se mu je sprožil samokres, ki ga je imel v notranjem žepu. Strel je šel blizu srca v telo in običal v trebuhu. V sanatoriju v Beljaku je 18 let star izdihnil svojo dušo. Martinšičevi družini naše sožalje! — V sredo 28. nov. med sedmo in pol osmo uro smo čutili močan potresni sunek, ki sicer ni napravil nobene škode, pač pa povzročil mnogo strahu. V nedeljo 25. nov. se je poročila

Mica Markovič, pd. Irgova v Podobravi z mladim Partičem iz Podbetov. Novemu paru obilo sreče v novem življenju!

Drava. Zvon veliki smo dobili, vsi smo se razveselili. Odkar je nam vojska pobrala zvo-ne, je pel ob petkih in svetkih iz našega stolpa le eden (b-glas). Darežljivost faranov in nekaterih dobrotnikov v Ameriki nam je omogočila, da smo zdaj oskrbeli pri firmi Szabó, Gradec, še enega in sicer velikega (es-glas). Je bronast in tehta 1200 kg. Posvečen je sv. Nikolaju, sv. Juriju in sv. Florijanu. Napis ima v latinščini: „Mir z vami! Alleluja!“ ter: „Žive kličem, pri mrtvih jočem, strele lomim!“ Stal je 70 milijonov, med tem je nad 30 milijonov darov od prodanega vaškega lesa na dravskem polotoku. Da se je ta veliki znesek v razmeroma kratkem času mogel zbrati, gre velika zasluga zvonovskemu odboru in njega načelniku g. J. Katniku, cerkvenemu ključarju; pd. Kranjčku v Krošičah, ki se je neprestano trudil in se še trudi, da se zbere celotna svota. Hvala mu in vsem darovalcem! Zvon je došel v ponedeljek 12. m. m. Ob najlepšem vremenu so ga farani s šolarji in 20 vozovi častnega spremstva iz Vrbe pripeljali v cerkev. Veselo so pokali topiči! V Rožeku ga je počastila ondotna požarna bramba in pozdravil tamošnji g. župnik, na Dravi domači pevski zbor z eno izvirno organistovo pod vodstvom g. organista Rutarja in krajevni soprovizor. Celo pot je svirala godba. Na večer je bil blagoslov s „Te Deum!“ — 18. m. m. dež in sneg in vendar velike množice ljudi pri maši in blagoslavljanju zvona. Pridiga v izbranih besedah o namenu, zgodovini in pomenu zvonov preč. g. dekan Fritz iz Dvora, ki nato ob asistenci dveh duhovnikov zvon tudi blagoslovi. Pet otrok deklamira primerne pesmi in pevci pojo „večerni zvon“ in druge. Tesarski mojster potegne zvon s svojimi delavci in požarno brambo v zvonik. Ob treh že doni njegov mogočni glas po kotlini in dolini. Vse se raduje in kliče: „Še tretjega bomo!“ Značilno je to: Ko je zvon došel, je bilo nebo brez megel, ko smo ga blagoslovili, pa same megle brez neba. Zvonu so kumovali: štirje botri in 18 družic. Njih natrkavanje na zvon so spremljale tudi primerne besede. Obed so imeli gostje v novi ta dan otvorenji restavraciji Jenull. — In zdaj nas zvon kliče in vabi. Zato pa: „Božji mir in sveti boj, veliki zvon, nam vedno poj!“

Podravlje—Skočidol. Blagoslavljenje zvonov v nedeljo dne 28. vinotoka kakor tudi njih dohod se je izvršilo ob najkrasnejšem jesenskem vremenu. Došli so vsi šesteri zvonovi ravno na dan pred minulimi volitvami. V slavnostnem sprevodu z Jandovo kapelo na čelu, ob veliki udeležbi faranov so je peljali bištri konjički na šesterih vozeh, okinčanih s cvetjem in zelenjem, spremljanih od množice družic na določena kraja: dva v Podravljah, štiri v Skočidolu. Po vseh vaseh: v Podravljah, Dolah, Goričah, Dragičah, Skočidolu in Žlebu so je podravljali fantje s toniči. Veliki je nosil amerikansko zastavo. Na sejmšču v Skočidolu so jim zapeli cerkveni pevci pod vodstvom novega organista V. Mostečnik pesem: „Ko dan se zaznava“ v pozdrav. Ob ogromni udeležbi ljudi od blizu in daleč smo jih v nedeljo 28. vinotoka vpeljali v njih službo, ob pol osmih v Podravljah, ob 10. v Skočidolu. Z stolpov ste veli papeževi zastavi. Blagoslovil je zvonove rojak fare preč. g. knšk. svetovalec A. Truppe, ki je imel v Skočidolu tudi slavnostno klasično izpeljano pridigo v slov. in nemškem jeziku. Med slavnostno mašo v Podravljah je ubrano svirala godba Petra Kernal, katera je tudi spremljala poteg zvonov v zvonika. Pred blagoslavljanjem so v Podravljah trije, v Skočidolu dva otroka deklamirala slovensko ter istotam dva in dva nemško. Med sv. mašo in blagoslavljanjem so peli pevci „večerni zvon“ in „Ko dan se zaznava“ ter druge pesmi. Slovesnost je povišala navzočnost peterih duhovnikov iz drugih krajev. Udeležil se je slavnosti tudi g. patron J. Kostriča z gospo, ki je daroval za zvonove visok znesek 10 milijonov kron. Jedro udeležencev pa so bili zvonovski svatje: botri (19) in družice — tete (30). Natrkavali so s primernimi reki. Amerikanski prapor je dičil to pot dva

zvona: veliki in poldnevnik. Zvonove je potegnil v stolp in montiral z pomočjo 6 delavcev in naših ognjegascv tesarski mojster iz Lipe g. Fr. Ulbing ob sodelovanju mojstra zvonarne g. Trenška iz Gradca. Pri obeh cerkvah so domačini radevolje pomagali, v Podravljah se je posebno odlikoval Hvajnikov Šiman. Pri fari so peli ob petih pop., pri podružnici že ob desetih predpoldne. Omeniti moramo zlasti tudi še dekleta po vaseh, ki so spleta za zvonove in cerkvi toliko lepih „krančnov“, in voznike zvonov in kрана. Bog povrni vsem! Vso slavnost smo dali fotografično ovekovečiti za poznejše rodove. Po končani slovesnosti so se svatje zbrali k mali pojedini v župnišču, za katero so mnogi veliko darovali. Popoldne pa smo zapeli v cerkvi „Te Deum“. — Ko so prvič zadoneli ti novi bronasti glasniki iz lin, so prihiteli ljudje iz hiš in marsikateremu se je utrnila solza z oči. In zdaj pojo in bližnji in daljni pravijo: l'pú, strašnú l'pú! „a le škoda ti, da cerkev višje ne stoji!“ — Pa le:

„Pojte živim v tolažilo,
pojte mrtvim v žal spomin,
pojte tožnim v razvedrilo,
pojte mir z visokih lin!“

Zvonarni Ernest Szabó, Gradec, vsa čast!

Lipa—Cetinje. Prstana sta si drug druge-mu v ponedeljek dne 19. m. m. na Brezjah nataknila Jakob Reichmann in Roza Lasnig ali bolje Jesenikov Jokey in Cetinjakova Rozi. Poročal ju je ženinov bratranec dr. J. Arnejc. Da bi bilo srečno! Bog živi!

Bilčovs—Branča vas. (Poroki.) Dne 5. nov. t. l. se je v Gorenčah poročil tukajšnji posestnik in cerkveni ključar pd. Kržej z gosp. Marijo Kapus, mežnarco v Bilčovsu. Dal Bog obilo sreče! — K zakonski zvestobi sta si podala roke gosp. Avgust Gradičnik in gdč. Lojzka Podobnik, Slovenka, doma na Primorskem. Na mnoga leta!

Želuče. (Pogreb.) Po dolgi mučni bolezni je zapustila dolino solz pd. Ratova mati. Dne 5. nov. t. l. smo jo ob veliki udeležbi spremili k zadnjemu počitku. Pevski zbor se je z lepim in ubranim petjem poslovil od rajne. Naj počiva v miru! Celi Ratovi družini pa naše pri-srčno sožalje!

Bilčovs. (Smrt.) Nenadoma je umrl v Ljubljani 12letni sinček vdove pd. Sramsičnice. Dne 29. nov. t. l. je bil pogreb. Bog naj tolaži nesrečno mater! Mož ji je padel v Galiciji, a sin je umrl v Ljubljani. Naše iskreno sožalje!

☞ GOSPODARSKI VESTNIK ☞

Uradniške plače v Avstriji.

Dunajski listi priobčujejo podatke o plačah posameznih uradniških skupin. Pomožni sluga je zadnja dva mesca pred vojno prejemal po dveletni službi 96 krón. Ako valoriziramo to plačo na današnje krone, to se pravi, ako določimo današnjo svoto, s katero more nakupiti vse to, kar je pred vojno storil s 96 kronami, najdemo plačo, ki odgovarja 1 mil. 73.000 kron. Danes pa prejema ta pomožni sluga 1.103.000 kron, torej 103% predvojne plače. Po najnovejši reformi bo znašala njegova plača celo 1.115.000 kron, to je 109% predvojne plače.

Kanclist je prejemal pred vojno po dveletni službi mesečno 114 kron, to je 1.275.000 današnjih kron, njegova sedanja plača znaša pa 1.129.000 kron, torej 89% predvojne plače, ki se po novi uredbi zviša na 1.196.000 kron, to je 94% predvojne plače.

Računski uradnik je pred vojno po dveletni službi prejemal mesečnih 193 krón, kar znači valorizirano 2.132.000 kron. Danes znaša njegova plača 1.229.000, torej 58%, ki se poviša na 1.359.000 — 64% predvojne plače.

Dvorni svetnik je prejemal pred vojno po 28 službenih letih mesečno 1017 kron, valorizirano pomeni to 11.211.000 kron. Danes prejema 3.748.000, torej 33% predvojne plače, ki se poviša na 4.930.000 — 44% predvojne plače.

Sekcijski šef je prejemal na koncu svojih službenih let mesečno 1667 kron, kar znaša v današnjem novcu 18.378.000 kron. Danes pa

prejema 4.603.000 kron, torej le 25%, ki se bodo zvišali na 6.508.000 kron, na 35%.

Kratko in pregledno: v Avstriji bo v bodočih mesecih prejemal pomožni sluga 109%, predvojne plače, kanclist 94%, računski uradnik 64%, dvorni svetnik 44% in sekcijski šef 35%.

Pošta s 1. decembrom podražena. Pismo v Avstriji: do 20 gramov 1000 K, do 40 gramov 1200 K, do 100 gramov 1600 K, do 250 gramov 2400 K, do 500 gramov 4000 K, do 1 kg 8000 K, do 2 kg 16.000 K. Dopisnica 500 K. Tiskovine: do 25 gramov 100 K, do 50 gramov 200 K, do 100 gramov 400 K, do 250 gramov 1000 K, do 1/2 kg 2000 K, do 1 kg 3000 K, do 2 kg 5000 K. Vzorci in poslovni papirji: do 1/4 kg 1000 K, do 1/2 kg 2000 K, do 1 kg 3000 K, do 2 kg 5000 K. Vpisnina (rekomandacija) 2000 K. Nakaznice: do 50.000 K 500 K, do 100.000 K 1000 K, do 250.000 K 2000 K, do 500.000 K 4000 K, za vsakih daljnih 500.000 K po 2000 K več. Povzetje pri vpisanih pošilkah 600 K, pri paketih za vsakih 100.000 K povzetja 1000 K. V Češkoslovaško, Madžarsko, Italijo in Rumunsko za pismo 2400 K, za dopisnico 1400 K. V ostalo inozemstvo pismo 3000 K, dopisnica 1800 K, priporočnica 3000 K, ekspresnina 6000 K, tiskovine do 50 gramov 600 K. Za Nemčijo veljajo iste pristojbine kot za Avstrijo.

Podražanje železnice. S 1. januarjem 1924 se uvedejo na železnicah nove osebne in prtljažne tarife. Tretji razred osebnega vlaka se zviša od 1 do 6 km za 500 K, od 7 do 8 km za 1000 K, ostale razdalje pa povprečno za 25%. Brzovlak bo 35% dražji od osebnega in se poviša od 27 do 55%. Sanacija zahteva žrtve. Gotovo bomo kmalu zopet slišali o kakem povišanju. Obenem s povišanjem železnice se bodo podražile seveda tudi življenske potrebščine; samo kar ima prodati kmet, se ne bo podražilo, pocenilo prej.

Sovjetski rubelj. Rusi so hoteli varati svet o vrednosti rublja s tem, da so črtali ničle. Rubelj iz leta 1923 je odgovarjal 1.000.000 rubljev iz leta 1912 — črtali so šest ničel. Pubelj je kljub temu padal dalje, da so bili sovjeti prisiljeni črtati pri izdaji 1924 sedem ničel. Tudi to ni dosti pomagalo; padel je v zadnjih tednih za petino prvotne vrednosti, da stane sedaj predvojni rubelj eno milijardo rubljev izdaje 1924. Vendar se dobi za rubelj še 1000 nemških mark, za našo krono pa 1900 rubljev.

Dunajski trg. Živina. Voli 11—16.000, biki 11—16.000, krave 11.500—14.000, teleta 23.700—25.000, ovce 8—10.000, mesne svinje 22.000—24.000, pitane 23.000—25.000, konji 10.500 K za kg. žive teže. — Meso: goveje 11—38.000, telečje 24—44.000, zrezek 48—64.000, svinjsko 28—48.000, prekajeno 30—48.000, ovčje 13—26.000, kozje 10—16.000, konjsko 11—22.000, slanina 30—34.000 K za kg. — Jajce komad 1900—2050 K. — Sirovo maslo 44—64.000, čajno 70—74.000, skuta 18—24.000, rastlinska mast 22—25.000, ameriška 27—30.000, domače maslo 34—38.000, jedilno olje 22—28.000, olivno olje 38—44.000 K za kg. — Sadje: jabolka 3—8.000, hruške 5—8.000, grozdje 14—20.000, orehi 12—16.000, kostanji 6500—10.000, fige 8—11.000, posušeni češplji 6400—7600 K za kg. — Citrona komad 460—800 K, oranža 1200—1800, kosov oreh 16—18.000 K. Zelenjave: krompir 1000—1400, kislje zelje 2800—3200, zelen fižol 12—22.000, hren 14—18.000, čebula 1300—2000, česen 3—4000 K za kg. — Konji: lahki vprežni 2—6 milijonov, težki 5—10 milijonov, kočijaški 4—8 milijonov K. — Krma: seno kislje 85—125.000, sladko 100—120.000, slama 90—110.000 K za 100 kg. — Žito: pšenica 3150—3250, rž 2625—2675, ječmen 2400—2700, koruza 2575—2675, oves 2000—2100, ajda 2550—2650, proso 2300, fižol 4900—5000, grah 4200—4500, leča 4700—4900 K za kilogram.

Borza. Dunaj, 3. XII. Dolar 70.560, milijarda nemških mark 11.70, funt šterling 306.700, franc. frank 3775, lira 3050, dinar 799, 10.000 poljskih mark 175, švic. frank 12.270, češka krona 2037, ogrska 2 avstr. kron.

Curih, 3. XII. Avstr. krona 0,0081, dinar 6,47, češka krona 16,70, ogrska 0,0302, nemška marka 0 sant.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. Na Bavarskem je našla v nekem gozdu policija veliko skladišče orožja, last orgešov. — Municijsko skladišče v utrdbi Domneštru v Rumuniji je zletelo v zrak; 40 oseb je mrtvih. — Bivši cesar Viljem se misli vrniti v Nemčijo. — V Londonu je po 29 tednih prenehal štrajk 70.000 kotlarjev, ki so bili zaposleni pri gradnji ladij. — V januarju ali februarju dobimo nove 10.000kronske bankovce. — Dohodki iz carine so znašali v oktobru 115 milijard in iz tobačnega monopola 116 milijard, doslej najvišji, presegajo trikrat obresti za posojilo Društva narodov. — S 1. dec. se je priklopila Mežiška dolina mariborski in Jezersko ljubljanski škofiji. — Delavci v Berlinu zahtevajo za enourno delo bilijon mark. — V Sprednji Indiji sta vihar in plima uničila 50 vasi; več sto oseb je mrtvih in železniški promet prekinjen. — V Berlinu je bilo odkrito komunistično skladišče orožja vsebujoče 1000 pušk. — Od 1. julija do 30. sept. je bilo na Dunaju 5286 porok t. j. 1520 manj kot lani v istem času. 24. novembra je bilo na Koroškem 651 brezposelnih (v enem tednu se je število pomnožilo za 128 oseb), ki so uživali brezposelno podporo. — Prisilnega posojila se je do 30. okt. vplačalo 5 milijard: Koroška 1310 milijonov. Od 25 do 30 milijard se še pričakuje.

Ženski policaji. To niso policaji, ki bi morali paziti na ženske, ampak ženske, ki so policaji. Na Angleškem so namreč v času svetovne vojne uvedli tudi žensko policijo. V svrhu štedenja pa so jih hoteli nedavno reducirati, a vse ženske organizacije so se temu ogorčeno uprle. Mnogo se je pisalo za in proti ženskim policajem. Večinoma so se ti ženski policaji zelo dobro obnesli in danes jih imajo skoraj že vse moderne države, zlasti pa vsa večja mesta.

Neobičajen način osvete se je pripetil pred nekoliko dnevi v Genovi. Pri tamošnji policijski oblasti se je oglašil bančni uradnik Pellegrini in izjavil, da je sežgal kup bankovcev od banke v vrednosti enega milijona lir. S tem, da se je osvetil banki, ki ga je plačevala tako slabo, da je živel v veliki bedi. Na policiji pa niso baš lahkoverni in domnevajo, da je mož bankovce skril. Sicer pa bo moral tudi radi samega uničenja bankovcev jesti ričet — ako ga namreč poznajo tudi v italijanskih iecah.

NAŠE KNJIGE

Bonsels, Prigodbe čebelice Maje; poslovenil Vlad. Levstik, izdaja z ilustracijami 40 Din., navadna izdaja 32 Din. Dobi se pri Ig. pl. Kleinmayr & Ferd. Bamberg v Ljubljani. Pri Kleinmayr-Bambergu je izšla nova knjiga, Bonsels, Prigodbe čebelice Maje. Življenska povest čebelice Maje od trenutka, ko se vzbudi v panju, do njenih zadnjih dihljajev. Kakor roman se bere ta življenjepis male čebelice, njeni doživljaji v domačem panju, njen polet v svet in njen povratak v domačijo. Ni znanstveno delo, vendar pa z globokim poseganjem v intimno življenje v državi čebel čitalcu na prijeten način predločuje komplicirane pojave v malo-živalskem svetu. Dobrodošla ne bo ta poučna knjiga samo mladini, tudi stari čebelarji bodo radi segli po življenjepisu svojih najdražjih prijateljev. Društva, naročite si to knjigo, ne bo vam žal.

Pratika za deco. Izdala in založila Zvezna itskarna, Ljubljana 1923. Cena navadni izdaji 25 Din., luksuzni 30 Din. Naročila v Zvezni knjigarni v Ljubljani, Marijin trg 8 in po vseh knjigarnah. Imeli smo svojčas „Literarno pratiko“, ki je žal, umrla. Zdaj sta nam brata Gasparija oskrbela „Pratiko za deco“, ki ji želimo dolgega in trajnega življenja; kajti takega dela v naši književnosti še nismo poznali. Kar je mogla fantazija umetnikova med nami nabrati lepega in blagega, vse je pričarala tu pred otrokove strmeče oči. In iz vsega diha ljubezen do tega, kar je naše, tako topla ljubezen, da bo gotovo ogrela tudi otro-

ka. Poleg tega je tekst, kakor ga je napisal Tone Gaspari, prav lep. Zabava, uči, šali se prav po otroško. Tudi založba je v polni meri storila svojo dolžnost. Slike, na velikem kvart-formatu, so dvobarvne; enako tudi tekst. Papir je lep in oprema razkošna. Poleg tega je cena tako nizka, da skoro ni družine, ki bi upravičeno imela odreči ta lepi biser svoji deci.

Za tiskovni sklad so darovali:

Uršič Franjo, Bače 10, Uršič Ana 5 dinarjev. Neimenovan iz Slov. Plajberka 7000; Bače: družina Trunk 18.000, Sgiarovello Ivan 2000, družina Čemernjak 15.000, Markovec Ivan 3000, družina Müller 6000, Müller Treza 3000, družina Kargl 11.000, Wucherer Ciril 1000, družina Uršič 11.000, Stisen Jože 1000, Stisen Ivan 3000, Stisen Liza 3000, Mikula Andrej 2000, Samonik Ivan 1000, Trunk Liza 3000, družina Unterweger 30.000; Mörtl Franjo, Podgorje 5000; Kargl Matej, Bače 2000; Warmuth Anton, Limarče 250.000; Hodiše: Uršula Mikše 1000, Kompoš M. 5000, Ropač 5000; Aleš Marija, Škofiče 2000; Jernej Janez-čevljar v St. Vidu 2000; Marenk Adalbert, Ljubno 2000; Švenar Anton, Gorje 2000 K. Danovalcem srčna hvala. Spominjajte se ob vsaki priliki tiskovnega sklada!

Listnica uredništva.

Prosoviče. Klepetuliam tudi z objavo ne boste zavezali jezike. — **Dopisnike** opozarjamo na povišane poštno pristojbine: pismo 1000 kron. Premalo frankovano pošto bomo vračali.

„Koroški Hitlerji.“ Pod tem naslovom bomo priobčili v prihodnji številki za to tedensko izdajo prepozno došli članek, ki razkriva načrt, kakoršnega so si vstvarili naši nasprotniki, da izpodrinejo iz naših starodavnih cerkva slovenščino in preženejo po malem tudi naše slovenske duhovnike v kolikor jih še imamo. Na te drzne nakane in naravnost neverjetno izrabljanje „ljudske volje“ nasproti cerkveni oblasti opozarjamo slovenske občinske odbornike in slovensko javnost že danes.

Proda se 700 m žične vrvi

(Drahtseil) 9 mm po zmerni ceni.
121 Odda se tudi manjša množina.

V Globasnici šte. 54

Slovensko katoliško izobraževalno društvo „KRES“, Gradec, Prokopigasse 12/II, naznanja, da se bo letos, kakor vsako leto, vršila v nedeljo dne 30. decembra ob 4. uri popoldne

Božičnica

Na vzporedu so deklamacije, tombola in drugo, svirali pa bodo društveni tamburaši.

Vse Slovence in prijatelje našega naroda prisrčno vabi odbor.

125

Ciril Gasperin, trgovec

Anica Arneje, drž. uradnica

zaročena

Mojstrana

7. novembra 1923.

Dedenice

124

Inserirajte v Koroškem Slovencu!